

Czy można znieważić oprawcę?

Co było powodem wszczęcia śledztw przeciwko Grzegorzowi Niedźwieckiemu przez prokuratorów Grzegorza Chojnackiego i Annę Surowiak [3 Ds. 359/17](#), Macieja Boguckiego [3 Ds. 183/18](#), Grażynę Tygielską-Białek [1 Ds. 535/19](#)?

Żeby dojść do odpowiedzi, czy doszło do znieważenia funkcjonariusza publicznego na służbie i fałszywego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, znieważenia lub zniesławienia osoby fizycznej, należy wyjaśnić okoliczności sprawy oraz jaka jest rola i zadania sędziego w rozpoznawaniu spraw cywilnych. Czy prokurator miał prawo wszcząć śledztwo, a sąd prowadzić postępowanie z [art. 226 § 1 k.k.](#), [art. 238 k.k.](#), [art. 216 § 1 k.k.](#) oraz [art. 212 § 2 k.k.](#)? Czy Grzegorz Niedźwiecki jest sprawcą przestępstw, czy ofiarą dwunastoletnich represji i uporczywego nękania?

Sfingowane postępowania karne [II K 851/18](#), [II K 38/19](#), [II K 900/19](#), są skutkiem prowadzenia egzekucji czynności zastępowalnej przez dwanaście lat w niedopuszczalnym trybie (vide SN [III CZP 23/06 Legalis Numer 74973](#)).

Fundamentalnym pytaniem jest, czy gdyby organ egzekucyjny, czyli Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, oddalił postanowieniem I Co 3259/08 [wniosek wierzyciela z dnia 12 listopada 2008 roku](#) o wszczęcie egzekucji świadczenia niepieniężnego w trybie art. 1050 k.p.c., to czy do postępowań odwoławczych, skargowych i sfingowanych procesów karnych by doszło? Odpowiedź jest oczywista, niebudząca wątpliwości i jednoznaczna. **NIE**.

Na czym polega postępowanie egzekucyjne?

Postępowanie egzekucyjne to czynności stron i organów egzekucyjnych zmierzające do zaspokojenia wierzyciela. Są one podejmowane w celu realizacji świadczenia określonego w tytule egzekucyjnym w drodze przymusu z majątku dłużnika niezależnie od jego woli.

Kto pełni rolę organu egzekucyjnego w myśl k.p.c.?

Zgodnie z literą kodeksu postępowania cywilnego, organami egzekucyjnymi są:

- **sądy rejonowe** oraz
- komornicy, działający zawsze przy określonym sądzie rejonowym.

Kto jest uczestnikiem postępowania egzekucyjnego według k.p.c.?

Jak stanowi Kodeks postępowania cywilnego, uczestnikami postępowania egzekucyjnego są wierzyciel oraz dłużnik. Zatem wbrew pierwszym skojarzeniom, które się dość często pojawiają - wierzyciel nie jest organem egzekucyjnym, tylko uczestnikiem postępowania. Ma więc on dokładnie taki sam status formalny w postępowaniu jak dłużnik.

Zasada niezawisłości

Zasada niezawisłości sędziowskiej nie może oznaczać dowolności w stosowaniu wykładni prawa, pozostawałoby to bowiem w sprzeczności z konstytucyjną zasadą praworządności. Sędzia powinien znać i uwzględniać w wykonywaniu swej funkcji jurysdykcyjnej aktualną problematykę społeczną, gospodarczą i polityczną państwa, powinien kierować się ogólnymi, ustalonymi przez judykaturę i naukę zasadami wykładni prawa oraz regułami logicznego myślenia, przy czym związany jest wykładnią autentyczną, zawartą w samej ustawie.

– wykładnią zawartą w motywach wyroku rewizyjnego przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania (art. 389 k.p.c.)

– wykładnią zawartą w uchwale Sądu Najwyższego udzielającej odpowiedzi na pytanie prawne w konkretnej sprawie (art. 391 k.p.c.)

– wykładnią zawartą w uchwale Sądu Najwyższego wpisaną do księgi zasad prawnych (art. 23-24 ustawy o Sądzie Najwyższym).

Naturalne niejako, a jednocześnie zrozumiałe wyłączenie dowolności sędziego w rozpoznawaniu spraw polega na tym, że jego postawa oznacza przyznanie jego własne, wewnętrzne przekonanie kształtowane jest pod wpływem obyczajów i poglądów społeczeństwa, w którym sędzia żyje i któremu służy swą odpowiedzialną pracą o doniosłym znaczeniu. Świadomość sędziego powinna nieustannie skłaniać go do refleksji.

Rola i zadania sędziego w rozpoznawaniu spraw cywilnych

Do podstawowych ogólnych obowiązków sędziego należy przestrzeganie zasad praworządności i bezstronne wymierzanie sprawiedliwości (art. 56 i 1 u.s.p.). Symbolem tych zasad jest ślepa bogini Temida, trzymająca w jednej ręce wagę, na której odmierza prawo, w drugiej zaś miecz, którym je utwierdza. O obliczu i jakości wymiaru sprawiedliwości realizującego ideę praworządności – rozumianą jako równość w postępowaniu sądowym – decydują przede wszystkim sędziowie, ich wysoki poziom moralny i intelektualny. Sędzia powinien stale podtrzymywać przekonanie społeczeństwa o swojej bezstronności, nie wolno mu zachowywać się w jakikolwiek sposób, który by to przekonanie mógł osłabiać (art. 64 § 1 i 2 u.s.p.) powinien przy tym w całej swojej działalności kierować się przede wszystkim dbałością o umacnianie poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego (§ 2 reg.).

Art. 5. Nadużycie prawa podmiotowego

Dz.U.2020.0.1740 t.j. - Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny

Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Zasady współżycia społecznego – termin prawniczy, klauzula generalna w prawie polskim, odwołująca się do powszechnie uznanych w kulturze polskiego **społeczeństwa** "wartości, które są zarazem dziedzictwem i składnikiem kultury europejskiej".

Naruszeniem zasad współżycia społecznego może być również zachowanie uznane za zakazane przez inne przepisy prawa pracy. W szczególności będzie nim molestowanie, molestowanie seksualne, stosowanie innych form dyskryminacji oraz lobbing.

Czy prowadzenie egzekucji czynności zastępowalnej, określonej w tytule wykonawczym [I C 1062/08](#), w sposób upokarzający, sprzeczny z prawem (vide uchwała SN [III CZP 23/06](#)), przez [4383 dni](#) co stanowi 12 lat, nie jest naruszeniem zasad współżycia społecznego? **JEST**.

Kto jest za to odpowiedzialny, kto jest organem egzekucyjnym?

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze.

Związek przyczynowy, jako podstawowy warunek pozwalający na przypisanie odpowiedzialności sprawcy przestępstwa skutkowego – próba uporządkowania pojęć.

[Remigiusz Rabiega](#)

Abstracts

PL

W związku z propozycją Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego, odnośnie wprowadzenia do obecnie obowiązującego Kodeksu karnego przepisu regulującego zagadnienie przypisania skutku w prawie karnym – niniejszy szkic skupia się na węzłowych zagadnieniach, wiążących się z przedmiotową tematyką. W ujęciu autora – podstawowym czynnikiem, przy badaniu związku przyczynowego, jest powszechnie stosowany warunek [sine qua non](#), który to (z racji na dość szeroki zakres wykorzystania) musi być ograniczony do sytuacji istotnych z punktu widzenia prawa karnego. Rzeczony warunek stanowi pierwszy element wartościowania, który następnie doprecyzowany jest poprzez ustalenie, czy zaistniało naganne przyczynienie się określonego sprawcy do zrealizowania przezeń znamion konkretnego typu czynu zabronionego pod groźbą kary. Autor przyjmuje, że związek przyczynowy stanowi jedno ze znamion opisujących czyn zabroniony znamienne skutkiem. W związku z tym, społeczna szkodliwość czynu – także musi wypełnić swoją materialną treścią tytułowy element. Ponadto niniejszy artykuł wyraźnie rozgranicza zagadnienie samej przyczynowości od przypisania odpowiedzialności sprawcy za skutek w prawie karnym, gdyż to dopiero ona stanowi punkt wyjścia dla stosowania (bądź niestosowania) właściwej reakcji prawnokarnej.

Czyn w prawie karnym

Polskie prawo karne jest prawem karnym czynu(1); tak więc tylko czyn może być podstawą odpowiedzialności, a jego brak wyklucza konieczność zastanawiania się nad innymi warunkami ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Kto podlega odpowiedzialności karnej według Kodeksu karnego?

Odpowiedzialność karna jest jednym z podstawowych pojęć prawa karnego, a mówiąc precyzyjniej jest jednym z pojęć wyjściowych w odniesieniu do przepisów ustawy karnej. Innymi słowy określa ona zasady, które muszą wystąpić, aby w ogóle ktokolwiek mógł odpowiadać karnie.

Zgodnie z art.1 §1 [Kodeksu karnego](#) (dalej: [k.k.](#)) odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Nadto, w myśl art. 2 [k.k.](#) odpowiedzialności karnej za przestępstwo skutkowe popełnione przez zaniechanie podlega ten tylko, na kim ciążył prawny, szczególnie obowiązek zapobiegnięcia skutkowi.

Innymi słowy popełniony czyn zabroniony należy rozumieć w taki sposób, w jaki został określony w przepisach ustawy (**art. 115 §1 [k.k.](#)**), a *"nie według uznania czy wręcz w sposób dalece odbiegający od brzmienia właściwego przepisu ustawy"*, co wynika z wyroku SA w Gdańsku o sygn. akt II AKa 250/15 z dnia 9 września 2015 roku.

Powyższy pogląd jest słuszny z uwagi na fakt, że stanowi swoistą gwarancję dla potencjalnego sprawcy, iż czyn, którego się dopuścił jest obecnie spenalizowany i aby został popełniony muszą być wypełnione znamiona, które z kolei decydują, o tym, że sprawca może zostać pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Mówiąc najprościej, jeżeli nie zostały wypełnione znamiona danego czynu zabronionego albo jeśli domniemany czyn nie jest zabroniony przez ustawę, wówczas sprawca nie podlega odpowiedzialności karnej.

Celem doprecyzowania omawianego zagadnienia warto jeszcze przytoczyć fragment wyroku SN o sygn. akt [V KK 372/16](#) z dnia 6 kwietnia 2017 roku, zgodnie z którym "ustawowe znamię zawarte w opisie czynu przestępnego, wymagane dla przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej według reguły z [art. 1 §1 k.k.](#) i [art. 115 §1 k.k.](#), może być opisane innymi słowami, ale takimi, które je zastępują znaczeniowo, są równoważne."

- [Kto jest pokrzywdzonym w procesie karnym?](#)
- [Kiedy rozpoczyna się postępowanie karne przeciwko osobie](#)

Jeżeli chodzi o wykładnię art. 2 [k.k.](#) to również warto posłużyć się orzecznictwem, a konkretnie postanowieniem SN o sygn. akt II KK 218/18 z dnia 14 marca 2019 roku, z którego wynika, że "dla ustalenia warunków odpowiedzialności za przestępstwo skutkowe popełnione przez zaniechanie, konieczne jest stwierdzenie, że dana osoba miała prawny szczególnie obowiązek zapobieżenia nastąpienia skutku w danych, konkretnych okolicznościach.". W tym miejscu jako przykłady można wskazać ratownika medycznego, urzędnika czy przedstawiciela służb mundurowych, gdyż na tych osobach ciąży szczególnie prawny obowiązek wynikający z odrębnych przepisów.

Podsumowując problematykę odpowiedzialności karnej należy pamiętać, że sprawca odpowiada za swój czyn. Dodatkowo należy pamiętać o zasadzie, że nie ma przestępstwa gdy nie zostało ono wprost uregulowane w momencie jego popełnienia, zaś przepisy ustawy karnej należy stosować bezpośrednio, a nie przez wykładnię na niekorzyść sprawcy.

Oświadczenie w związku z nielegalnymi wyrokami

Postępowania karne i rozstrzygnięcia w sprawach [II K 851/18](#) Sądu Rejonowego w Złotoryi, [II K 38/19](#) Sądu Rejonowego w Legnicy, [II K 900/19](#) Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze są nielegalne. Dopuszczono się [obrazy przepisów prawa procesowego](#) i obrazy przepisów prawa materialnego oraz naruszenia [Polskiej Karty Praw Ofiary](#).

Były i są to postępowania sfingowane i prowadzone wbrew zasadom praworządności, współzycia społecznego, działania organów państwa i obowiązki przestrzegania prawa oraz przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka.

Czynów z [art. 226 § 1 k.k.](#), [art. 238 k.k.](#), [art. 216 § 1 k.k.](#), [art. 212 § 2 k.k.](#) nie popełniono. Prokuratorzy i sędziowie nie tylko przekroczyli uprawnienia, dopuścili się niewłaściwej kwalifikacji prawnej czynu, ale zaprzeczyli faktom, pomylili ofiarę ze sprawcą.

Wszystkie te zarzuty dotyczą czynów znieważenia funkcjonariusza publicznego podczas wykonywania obowiązków służbowych, znieważenia osoby fizycznej, fałszywego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i zniesławienia, w związku z jednym i takim samym zdarzeniem, tj. wysłaniem słusznej krytyki za pośrednictwem wiadomości e-mail. Funkcjonariusze nie dogadali się, nie ustalili jednej linii działania.

Sędziowie (**SSR Paweł Siwek**, SSR Paweł Woźniak), dopuścili się prowadzenia egzekucji czynność zastępowalnej, określonej w tytule wykonawczym [I C 1062/08](#) ([I Co 3259/08](#), [I Co 441/16](#)) z obrazą przepisów prawa (vide SN [III CZP 23/06](#)), w sposób upokarzający w trybie art. 1050 k.p.c. oraz poplecznictwa i niezasadnego oddalania skarg na przewlekłość postępowania egzekucyjnego z wyłącznej winy organu egzekucyjnego, z naruszeniem zasady [iudex inhabilis](#). To oni winni stanąć na ławie oskarżonych.

II S 11/16, II S 14/16, II S 22/16, II S 8/17, II S 11/17, II S 16/17, II S 22/17, II S 35/17, II S 41/17, II S 5/18, II S 6/18, II S 12/18, II S 14/18, II S 16/18, II S 21/18, II S 22/18, II S 33/18, II S 4/19, II S 8/19, II S 12/19, II S 14/19, II S 31/19, II S 34/19, II S 8/20, II S 13/20, II S 18/20

[II Cz 233/17](#), [II Cz 675/17](#)

Czy można znieważać oprawcę?

SSO Wojciech Damaszk[o](#): II Cz 222/18, II Cz 260/18, II S 5/18, [II S 12/18](#), [II S 16/18](#), II S 21/18, [II S 8/19](#), II S 12/19, [II S 14/19](#). Przekroczył uprawnienia, niedopełnił obowiązku i poświadczył nieprawdę, dopuścił się popełnienia.

Postępowanie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, sygn. akt II S 14/19, jest nieważne z urzędu na podstawie [art. 379 § 1 pkt 4 k.p.c.](#) w zw. z [art. 48 k.p.c.](#), ponieważ Sędzia Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze Wojciech Damaszk był wyłączony ze sprawy z mocy ustawy. Sędzia Wojciech Damaszk jest wyłączony z mocy ustawy w sprawach, w których pozostaje ze stroną w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziaływa na jego prawa lub obowiązki (instytucja *iudex inhabilis*).

W Sądzie Rejonowym w Legnicy toczy się obecnie pod sygnaturą akt II K 38/19 postępowanie karne o przestępstwo znieważenia przez Grzegorza Niedźwieckiego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych Sędziego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze Wojciecha Damaszk, tj. o czyn z [art. 226 § 1 k.k.](#) Jest to postępowanie, którego przyczyną jest dylemat obstrukcji w sprawie I Co 441/16, czyli istoty postępowania II S 14/19 (skarga na przewlekłość postępowania I Co 441/16).

Kto kogo znieważał pani prokurator **Anno Surowiak**?

Niezależnie od naruszenia [art. 5 Polskiej Karty Praw Ofiary](#) (art. 2, art. 31 pkt 1 i 2, art. 32 Konstytucji RP, art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 49 § 1 k.p.k.).

Nie można przerzucać odpowiedzialności za przestępstwo ze sprawcy na ofiarę. Nie można usprawiedliwiać przestępstwa tradycją, kulturą, stereotypami minimalizującymi winę sprawcy.

Dopuszczono się naruszenia warunków odpowiedzialności karnej ([art. 1 § 1 k.k.](#)), w związku z brakiem czynu zabronionego ([art. 115 § 1 k.k.](#)).

Zachodzi potrzeba uniewinnienia Grzegorza Niedźwieckiego oraz Tadeusza Gała i **umorzenia postępowań z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia.**¹

---

¹ **Nie ma skutku bez przyczyny.**

Niezależnie od faktu, że czynów zarzucanych nie popełniono, to nawet gdyby istniały przesłanki procesów, to zgodnie z celami postępowania karnego, podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne, należy ujawnić okoliczności sprzyjające popełnieniu przestępstwa, w szczególności wyjaśnić przyczynę sporu.

Przyczyną, czyli powodem procesów, jest **upokarzanie Grzegorza Niedźwieckiego** przez **dwanaście lat** prowadzeniem egzekucji czynności zastępowalnej sprzecznie z prawem, w trybie niedopuszczalnym (vide SN [III CZP 23/06](#)). Winę za procesy karne, ponosi wyłącznie organ egzekucyjny, czyli inicjator sfingowanych procesów karnych – Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze.

Należy udzielić odpowiedzi, czy gdyby organ egzekucyjny przestrzegał zasad działania organów państwa i obowiązku przestrzegania prawa, to czy do postępowań odwoławczych i jakichkolwiek procesów by doszło. Otóż nie doszłoby, ponieważ nie byłoby przyczyny.

Zasada winy – jedna z fundamentalnych zasad współczesnego prawa karnego, zgodnie z którą nie popełnia przestępstwa (ani też wykroczenia) sprawca, któremu nie można przypisać winy w czasie czynu. ... W systemie prawa polskiego zasada winy jest wyrażona wprost w art. 1 § 3 k.k. i art. 1 § 2 k.w.

Zarzuty z wyżej wskazanych przepisów były niedopuszczalne.

Zważyć należy, co następuje.

Do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wpłynął akt oskarżenia asesora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Macieja Boguckiego przeciwko Grzegorzowi Niedźwieckiemu, w którym zarzucono mu, że w dniu 24 lipca 2018 r. w Jeleniej Górze woj. dolnośląskie, znieważył funkcjonariusza publicznego Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze SSR Pawła Siwka podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że przesłał w formie elektronicznej do różnych podmiotów zawiadomienia o przestępstwach niedopełnienia obowiązków i wymuszeń rozbójniczych wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.² i art. 238 k.k.³ w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sprawę, z pomocą SN ([V KO 86/18](#)), prowadził sędzia Sądu Rejonowego w Złotorzy Jacek Kielar ([II K 851/18](#)).

Kwestię znieważenia SSO Wojciech Damaszkowski w dniu 1 grudnia 2017 r. o godz. 20:38 drogą e-mail ([II K 38/19](#), [V KO 85/18](#) - [art. 216 § 1 k.k.](#)) oraz zniesławienia prokurator **Anny Surowiak** ([II K 900/19](#) - [art. 212 § 2 k.k.](#)), która na zlecenie sędziów wysyłała ofiarę obstrukcji Grzegorza Niedźwieckiego do psychiatrów i przywłaszczyła cudze mienie w postaci komputera, regulują przepisy dotyczące prowadzenia postępowań z oskarżenia prywatnego. W sprawie z oskarżenia prywatnego (w zakresie art. 212 k.k.) doszło do przypisania odpowiedzialności karnej oskarżonemu wskutek wniesienia skargi przez podmiot który nie był pokrzywdzonym, a zatem nie miał uprawnienia do wniesienia w tym zakresie skargi. W konsekwencji doszło do skazania wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela, w rozumieniu [art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k.](#)

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20kk%20245-18-1.pdf>

Określone w art. 216 k.k. przestępstwo znieważenia jest jednym z czterech czynów zabronionych (w tym zniesławienia z art. 212 k.k.) ściganych z oskarżenia prywatnego. Wynika z tego, że – poza wyjątkową możliwością objęcia ścigania czynu oskarżeniem publicznym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego – jego ściganie zastrzeżone jest jako wyłączna domena pokrzywdzonego, który nabywa prawo do wniesienia swojego aktu oskarżenia *ex lege* w chwili popełnienia czynu zabronionego. Na pokrzywdzonym ciąży zatem ciężar udowodnienia popełnienia przestępstwa, ale też decyzja o tym, czy dany sprawca danego czynu w ogóle zostanie postawiony przed sądem. Oznacza to, że ustawodawca uznaje tego typu zachowania za szkodliwe społecznie w takim stopniu, iż kwalifikuje je jako przestępstwa, z drugiej zaś strony nie widzi potrzeby ich ścigania przez oskarżyciela publicznego.

---

² **Wyrok TK P 3/06:**

Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie oznacza, że od momentu wejścia w życie wyroku niedopuszczalne staje się ściganie zniewagi funkcjonariusza publicznego dokonanej – publicznie lub niepublicznie – wyłącznie „w związku” z jego czynnościami służbowymi, a nie „podczas” wykonywania tych czynności. Utrzymany w mocy zakres kwestionowanego przepisu umożliwia więc ściganie zniewagi dokonanej jedynie „podczas” wykonywania czynności służbowych. Niezbędne będzie podjęcie inicjatywy ustawodawczej, która umożliwi uzgodnienie brzmienia [art. 226 § 1 kk](#) z treścią sentencji niniejszego wyroku.

Uchwała SN I KZP 8/12:

Uzasadnione będzie natomiast pozostawienie poza zakresem ochrony [art. 226 § 1 kk](#) tych wszystkich wydarzeń, które mają miejsce poza czasem wykonywania obowiązków i bez związku z nimi ([uchwała SN z 20 czerwca 2012 r.](#)). Wówczas funkcjonariusz ma te same możliwości prawne w razie znieważenia go, jak każdy inny obywatel, może, zatem wnieść prywatny akt oskarżenia o przestępstwo z art. 216 kk (znieważenie człowieka).

³ *Przesłanie w formie elektronicznej drogą email do różnych podmiotów słusznej krytyki nie zawiera elementu pisma procesowego, zgodnie z [art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.](#) zawierającego datę i podpis Grzegorza Niedźwieckiego. Elementy te są niezbędne do nadania pismu biegu z [art. 238 k.k.](#) W razie nieuzupełnienia braków, pismo uznaje się za bezskuteczne ([art. 120 § 2 k.p.k.](#)).*

[Art. 496. KPK – Odstąpienie oskarżyciela od oskarżenia](#)

§ 3. Niestawiennictwo oskarżyciela prywatnego i jego pełnomocnika na rozprawie głównej bez usprawiedliwienia uważa się za odstąpienie od oskarżenia.

Zachodzą negatywne przesłanki procesowe.

Sąd Najwyższy wydał w dniu 29 czerwca 2017 r. wyrok, sygn. akt [V KK 85/17](#), uchylający wyroki Sądów obu instancji /.../ na podstawie [art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k.](#) (**brak skargi uprawnionego oskarżyciela**).

Sfingowany wyrok karny pani Joanny Dworzyckiej-Skrobowskiej z dnia 16 października 2019 r. w sprawie [II K 900/19](#) jest nieważny, z kilku przesłanek. Zapadł z obrazą przepisów prawa procesowego i prawa materialnego oraz zasady **nemo iudex in causa sua**.

- Nie było **zawiadomienia o przestępstwie i wniosku o wszczęcie postępowania o czyn z [art. 212 § 2 k.k.](#)**
- Nie było **postanowienia o wszczęciu postępowania o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego, bądź postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia o czyn z [art. 212 § 2 k.k.](#) na podstawie [art. 305 § 1, 2, 3 k.p.k.](#) w zw. z brakiem interesu społecznego w objęciu ściganiem z urzędu tj. o czyn [art. 322 k.p.k.](#)**
- Nie [wniesiono prywatnego aktu oskarżenia](#).
- Nie [wstąpił prokurator do postępowania wszczętego o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego](#).
- Nie było [wstąpienia oskarżyciela posiłkowego ubocznego do postępowania](#).

<https://sip.lex.pl/procedury/wszczenie-przez-prokuratora-postepowania-w-sprawie-o-czyn-scigany-z-oskarzenia-prywatnego-1610617667>

Skazany nie popełnił czynu, czyn jego nie stanowił przestępstwa i nie podlegał karze.

[Polska karta praw ofiary](https://igora.po.gov.pl/polska-karta-praw-ofiary,new,mg,290.html,56) (<https://igora.po.gov.pl/polska-karta-praw-ofiary,new,mg,290.html,56>)

Dążąc do poprawienia sytuacji pokrzywdzonych Ministerstwo Sprawiedliwości - we współpracy z instytucjami i organizacjami rządowymi i pozarządowymi - przygotowało **KARTĘ PRAW OFIARY**.

Karta praw ofiary powołuje się na zagwarantowaną w Konstytucji przyrodzoną i niezbywalną godność człowieka i obywatela, będącą źródłem jego wolności i praw, które władze publiczne mają obowiązek szanować i chronić oraz fakt, iż Rzeczpospolita Polska jest państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, w którym każdy ma obowiązek przestrzegania prawa, a także zalecenia wypracowane przez międzynarodową społeczność kształtujące politykę postępowania z ofiarami przestępstw.

W ostatnim czasie katalog praw pokrzywdzonego uległ znacznemu poszerzeniu. Wiedza o tym jest jednak niewystarczająca, a praktyka odbiega od zasad określonych w obowiązujących przepisach. A przecież chodzi o to, aby uprawnienia ofiary były przestrzegane w praktyce, a nie pozostawały martwymi zapisami ustawowymi.

Karta jest zatem zestawieniem obowiązujących praw przysługujących ofiarom przestępstw wraz z instrukcją, konkretnie czego i od kogo ofiary przestępstw mogą się domagać. Karta ma stanowić pomoc dla każdego pokrzywdzonego w sytuacji, gdy jego prawa nie są respektowane oraz przypominać policjantom, prokuratorom i sędziom, że dążąc do zebrania materiału dowodowego oraz ustalenia i osądzenia faktycznych sprawców przestępstw nie mogą zapominać o szczególnej sytuacji pokrzywdzonego.

Minister Sprawiedliwości

Hanna Suchocka

- [Karta praw ofiary - treść \(Plik pdf, 104.90 KB\) otwiera się w nowym oknie](#)
- [Karta praw ofiary - komentarz \(Plik pdf, 200.45 KB\)](#)

Art. 2. Zadania prokuratury

Dz.U.2011.270.1599 t.j. - AKT ARCHIWALNY - Ustawa z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze

Zadaniem prokuratury jest strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw.

Art. 2. Cele postępowania karnego

Dz.U.2020.0.30 t.j. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego

§ 1. Przepisy niniejszego kodeksu mają na celu takie ukształtowanie postępowania karnego, aby:

- 1) sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej, a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności;
- 2) przez trafne zastosowanie środków przewidzianych w prawie karnym oraz ujawnienie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa osiągnięte zostały zadania postępowania karnego nie tylko w zwalczaniu przestępstw, lecz również w zapobieganiu im oraz w umacnianiu poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego;
- 3) zostały uwzględnione prawnie chronione interesy pokrzywdzonego przy jednoczesnym poszanowaniu jego godności;
- 4) rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło w rozsądnym terminie.

§ 2. Podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne.

Oprawcy winni procesów karnych:

- [Lucyna Mikołajczak \(Domagała\)](#) – Sędzia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze ([I Co 3259/08](#))
- [Paweł Siwek](#) – Sędzia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze ([I Co 3259/08](#))
- [Paweł Woźniak](#) – Sędzia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze ([I Co 441/16](#))

- [Grzegorz Chojnacki](#) – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze ([3 Ds. 359/17](#))
- [Anna Surowiak](#) – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze ([3 Ds. 359/17](#))
- [Maciej Bogucki](#) – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze ([3 Ds. 183/18](#))
- [Grażyna Tygielska-Białek](#) – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie ([1 Ds. 535/19](#))
- [Kazimierz Chłopecki](#) – Sędzia Sądu Rejonowego w Legnicy ([II K 38/19](#))
- [Aneta Andel](#) – Sędzia Sądu Rejonowego w Legnicy ([II K 38/19](#))
- [Jacek Kielar](#) – Sędzia Sądu Rejonowego w Złotorzy ([II K 851/18](#))
- [Joanna Dworzyczka-Skrobowska](#) – Sędzia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze ([II K 900/19](#))⁴

---

⁴ Nie ma skutku bez przyczyny

Wyżej wskazane procesy karne są skutkiem prowadzenia postępowań egzekucyjnych czynności zastępowalnej, określonej w tytule wykonawczym [I C 1062/08](#), sprzecznie z prawem (vide [I Co 2801/12](#) oraz [I Co 154/20](#) w zw. z uchwałą SN [III CZP 23/06](#)), w sposób

Fundamentalnym pytaniem jest, czy gdyby organ egzekucyjny, czyli Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, oddalił postanowieniem I Co 3259/08 [wniosek wierzyciela z dnia 12 listopada 2008 roku](#) o wszczęcie egzekucji świadczenia niepieniężnego w trybie art. 1050 k.p.c., to czy do postępowań odwoławczych, skargowych i sfingowanych procesów karnych by doszło? Odpowiedź jest oczywista, niebudząca wątpliwości i jednoznaczna. **NIE**.

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/2016/11/16/poklosie-niczego/>

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/wymiar-niesprawiedliwosci/>

<http://trybunal-narodowy.pl/produkcenci-przestepcow/>

Czy można znieważać oprawców za kradzież dwunastu lat życia?

Czy dopuszczalne byłoby prowadzenie procesów karnych wobec więźniów Auschwitz?

To jest adekwatna sytuacja.

II wojna światowa trwała sześć lat.

Jestem represjonowany przez funkcjonariuszy dwanaście lat bez przyczyny.

Funkcjonariusze są przestępcami najgorszego kalibru, a nie sędziami i prokuratorami.

Każdy zarzut musi mieć jakiś fundament, jakieś przyczyny.

A, B, C... Z.

A – tytuł wykonawczy [I C 1062/08](#)

B – wadliwie prowadzona egzekucja [I Co 3259/08](#), [I Co 441/16](#)

C – niezasadne oddalenie skarg na przewlekłość postępowania [II S 14/19](#)

Z – sfingowane, nielegalne procesy karne, prowadzone z naruszeniem Polskiej Karty Praw Ofiary [II K 851/18](#), [II K 38/19](#), [II K 900/19](#)

Jesteście mi winni [sumę pieniężną w wysokości 20.000 zł](#) za [27 przewlekłość](#) postępowania [I Co 441/16](#) – [I Co 154/20](#) ([II S 21/20](#) – [art. 2 ust. 2 ustawy o skardze](#)).

---

upokarzający dwanaście lat Grzegorza Niedzwieckiego i na ławie oskarżonych, winni stanąć sprawcy, czyli sędziowie postępowań [I Co 3259/08](#) [Lucyna Mikołajczak \(Domagała\)](#), [Paweł Siwek](#) oraz [I Co 441/16](#) [Paweł Woźniak](#), a także [I Co 14/19](#) SSO [Wojciech Damaszk](#) i dyspozycyjna prokurator [Anna Surowiak](#).

[Polska Karta Praw Ofiary](#)

5. Nie można przerzucać odpowiedzialności za przestępstwo ze sprawcy na ofiarę. Nie można usprawiedliwiać przestępstwa tradycją, kulturą, stereotypami minimalizującymi winę sprawcy.

Jelenia Góra, dnia 8 listopada 2020 r.

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19
58-506 Jelenia Góra

Pan Marek Gajdecki
Prezes Sądu Rejonowego
w Jeleniej Górze

Wniosek

Będę wdzięczny za udzielenie wyjaśnień:

- Jakie są okoliczności obiektywne i prawne do nieumorzenia postępowania [I Co 154/20](#) skoro postępowanie zostało prawomocnie zakończone?

Odpowiedzi należy udzielić m.in. Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze, sygn. akt [II S 21/20](#).

Z poważaniem

Grzegorz Niedźwiecki

Naprawcie fundament, a znikną skutki.

Kalkulator dat wyliczył że pomiędzy datą [8 grudnia 2015 r. \(wtorek\)](#) a datą [12 listopada 2020 r. \(czwartek\)](#) jest **1801 dni** co stanowi 4 lata, 11 miesięcy i 4 dni.

Nie ma skutku bez przyczyny. Wyroki karne są nielegalne, ponieważ Grzegorz Niedźwiecki jest ofiarą wadliwie prowadzonej egzekucji i obstrukcji, a nie sprawcą przestępstw.

2020-11-12

Grzegorz Niedźwiecki „Nil”